

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/66/2015
Identifikačné číslo spisu:	6108203864
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6108203864.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, P. C. XXXX/XX, XXX XX S. J., zastúpeného JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ Ing. Ľubomír Uhnák - SEMAR B. BYSTRICA, s miestom podnikania Rudohorská 22, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 17 911 427, zastúpenému JUDr. Milošom Barancom, advokátom, so sídlom Majerská cesta 96, 974 01 Banská Bystrica, 2/ MBB a.s., so sídlom ČSA 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 039 225, zastúpenému JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, 3/ MAXIMUS, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 117, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 054 623, zastúpenému JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, 4/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. út. XX, I., E. republika, zastúpenému JUDr. Andreou Koczás, advokátkou, so sídlom Elektrárenská 3, 945 01 Komárno a 5/ TERMOREAL s.r.o., so sídlom ul. Družby 31, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 834 980, zastúpenému JUDr. Františkom Vavráčom, advokátom, Horná 51, 974 00 Banská Bystrica, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 60Cb/61/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. februára 2014, č. k. 43Cob/163/2013-521, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.februára 2014, č. k. 43Cob/163/2013-521 vo vzťahu k žalovaným 1 až 4 z a m i e t a.

II. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15. mája 2013, č. k. 60Cb/61/2008-414 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. februára 2014, č. k. 43Cob/163/2013-521 vo vzťahu k žalovanému 5/ zrušuje a konanie z a s t a v u j e.

III. Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 15. mája 2013, č. k. 60Cb 61/2008-414, určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemku parc. registra „C“ č. 382/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 765 m², pozemku parc. registra „C“ č. 382/43 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 334 m², stavby technického pavilónu č. súp. 114 na parc. registra „C“ č. 382/8 evidovaných Katastrálnym úradom Banská Bystrica, Správa katastra Banská Bystrica na liste vlastníctva č. 5824 pre katastrálne územie Banská Bystrica (ďalej len „nehnuteľnosti“) s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ došlo dňa 12.12.2003 k platnému uzavretiu Kúpnej zmluvy (ďalej len „Kúpna zmluva“), ktorej predmetom boli nehnuteľnosti. Kúpna cena podľa Kúpnej zmluvy bola stanovená vo výške 6.000.000,- Sk. Následne došlo medzi žalobcom a žalovaným 1/ k uzavretiu Dodatku č. 1 ku Kúpnej zmluve zo dňa 02.02.2004 (ďalej len „Dodatok č. 1“), podľa ktorého bola kúpna cena stanovená na sumu vo výške 8.000.000,- Sk, pričom úhrada mala byť uskutočnená vo dvoch splátkach, a to časť vo výške 2.000.000,- Sk mal žalovaný 1/ zaplatiť do 14 dní od podpísania Kúpnej zmluvy a zostávajúcu časť kúpnej ceny vo výške 6.000.000,- Sk prevodom úverových prostriedkov z bankového ústavu na účet žalobcu najneskôr do 45 dní po zavkladovaní do katastra nehnuteľností. Ku zavkladovaniu Kúpnej zmluvy došlo Správou katastra Banská Bystrica dňa 26.01.2004 rozhodnutím č. k. V5386/2003-22, čím žalovaný 1/ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Žalovaný 1/ zaplatil žalobcovi dňa 19.02.2004 bezhotovostným prevodom sumu 6.000.000,- Sk, ale zostávajúcu časť vo výške 2.000.000,- Sk žalovaný 1/ ani napriek výzve žalobcu zo dňa 07.02.2005 (ďalej len „výzva“) a dodatočnej lehote do 20.02.2005 pod hrozbou odstúpenia od Kúpnej zmluvy nezaplatil.

2. V písomnej odpovedi zo dňa 18.02.2005 na výzvu žalovaný 1/ uviedol, že kúpna cena bola dohodnutá ako konečná na sumu vo výške 6.000.000,- Sk, ktorá bola aj zo strany žalovaného 1/ zaplatená. Žalovaný 1/ zostávajúcu časť kúpnej ceny nezaplatil, nakoľko sa domnieval, že Dodatok č. 1 je absolútne neplatný. Neplatnosť Dodatku č. 1 žalovaný 1/ odôvodnil tým, že ho podpísal proti svojej vôli. V rámci konania žalovaný 1/ tvrdil, že ešte pred Dodatkom č. 1 žalobca a žalovaný 1/ uzavreli dňa 31.12.2003 skorší Dodatok č. 1 (ďalej len „Dodatok“), v ktorom bolo dohodnuté plnenie v sume 2.400.000,- Sk a tento žalovaný 1/ považoval za materiálnu časť Kúpnej zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie je Dodatok neplatný z dôvodu, že sa na ňom nenachádzal osvedčený podpis žalobcu ako predávajúceho, ktorá skutočnosť je nevyhnutná, vzhľadom na to, že sa ním mali meniť podstatné náležitosti Kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie nesúhlasil s tvrdením žalovaného 1/, podľa ktorého Dodatok č. 1 považoval len za formálny vzhľadom na požiadavky banky, pretože ak žalovaný 1/ skutočne žalobcovi dňa 29.01.2004 zaplatil sumu 2.400.000,- Sk, najhodnovernejším dôkazom o tom by bol práve tento Dodatok č. 1, v ktorom by sa táto finančná transakcia bola premietla. Ďalej súd prvej inštancie skonštatoval, že pokiaľ dňa 29.01.2004 žalovaný 1/ zaplatil žalobcovi sumu 2.400.000,- Sk, mohol sa o tejto skutočnosti zmeniť aj vo svojom vyjadrení k výzve žalobcu zo dňa 18.02.2005, avšak neurobil tak. V dôsledku nezaplatenia kúpnej ceny v celosti žalobca písomne od Kúpnej zmluvy dňa 28.02.2005 odstúpil, pričom žalovaný 1/ odstúpenie prevzal dňa 03.03.2005.

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie boli Kúpna zmluva spolu s Dodatkom č. 1 uzavreté platne a Dodatok je neplatný. Nakoľko žalovaný 1/ nezaplatil kúpnu cenu v celosti, vzniklo tým žalobcovi právo od Kúpnej zmluvy v zmysle zmluvných a zákonných ustanovení odstúpiť. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného 1/, podľa ktorého zvyšok kúpnej ceny vo výške 2.400.000,- Sk zaplatil žalobcovi v hotovosti dňa 29.01.2004, o čom mal svedčiť príjmový pokladničný doklad podpísaný žalobcom a výdavkový pokladničný doklad zo dňa 31.12.2003. O odovzdaní peňažnej čiastky 2.400.000,- Sk žalobcovi mal súd prvej inštancie pochybnosti, nakoľko k tomu dátumu chýbal na strane žalovaného 1/ dôvod na plnenie vo výške 2.400.000,- Sk, keďže platný Dodatok č. 1 bol uzavretý až neskôr, ďalej nesesedla suma, lebo k úhrade zostávala čiastka vo výške 2.000.000,- Sk, a nie 2.400.000,- Sk, a zároveň príjmový pokladničný doklad a výdavkový pokladničný doklad neboli vystavené v rovnaký deň. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nemal v konaní za preukázané, že žalovaný 1/ zvyšok kúpnej ceny vo výške 2.000.000,- Sk v zmysle Dodatku č. 1 žalobcovi zaplatil, pričom len samotný príjmový pokladničný doklad zo dňa 29.01.2004 predložený žalovaným 1/ nepovažoval za postačujúci, dospel k názoru, že žalobca ako predávajúci platne od Kúpnej zmluvy odstúpil, čím došlo

ku dňu 03.03.2005 k zrušeniu Kúpnej zmluvy od začiatku. Následné zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo žalovaného 1/ na žalovaného 3/, zo žalovaného 3/ bolo prevedené na žalovaného 2/, zo žalovaného 2/ na žalovaného 5/ a napokon zo žalovaného 5/ na žalovaného 4/, ktorý je súčasným vlastníkom predmetných nehnuteľností zapísaným v katastri nehnuteľností považoval za neplatné. S prihliadnutím na zistený skutkový stav veci, zákonné a zmluvné ustanovenia, bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobca preukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na podaní určovacej žaloby v zmysle ust. § 80 písm. c) O. s. p., preukázal tiež svoje výlučné vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, a preto súd prvej inštancie jeho žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/, napadnutým rozsudkom zo dňa 13. februára 2014, č. k. 43Cob/163/2013 - 521, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15. mája 2013, č. k. 60Cb 61/2008 - 414 zmenil tak, že návrh zamietol s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní veci skonštatoval, že súd prvej inštancie na základe ním vykonaných dôkazov nesprávne posúdil skutkový stav a následne vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobca od Kúpnej zmluvy odstúpil platne, na základe čoho sa obnovil pôvodný stav a žalobca sa tak opätovne stal vlastníkom nehnuteľností, rovnako nesprávne posúdil aj vzťahy, ktoré vznikli medzi žalovanými, keď dospel k záveru, že všetky kúpne zmluvy uzatvorené po dátume 12.12.2003 sú neplatnými právnymi úkonmi. Ďalej uviedol, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe tým, že rozhodnutie súdu môže byť spôsobilým podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby tento zodpovedal stavu, o ktorom žalobca tvrdil, že nastal z dôvodu jeho odstúpenia od Kúpnej zmluvy (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.9.2010, sp. zn. 6 Cdo 179/2010). Keďže žalovaný 1/ s tvrdením žalobcu nesúhlasil a odstúpenie od Kúpnej zmluvy považoval za neplatný právny úkon, rovnako ako aj žalovaní 2/ až 5/, nemal žalobca inú možnosť, ako stav právnej neistoty týkajúci sa jeho vlastníckeho práva riešiť súdnou cestou, aby si tak zabezpečil rozhodnutie, ktoré by bolo podkladom pre zmenu zápisov v katastri nehnuteľností (rozsudky NS SR sp. zn. 2Cdo 163/2005 a sp. zn. 3Cdo 144/2010). S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností odvolací súd zdôraznil, že nakoľko výpis z katastra nehnuteľností slúži aj na preukázanie vlastníckeho práva a na jeho právne účinky, tak právne postavenie žalobcu je za danej situácie neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené, pričom stav jeho neistoty nie je možné odstrániť inými prostriedkami.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca splnil podmienku naliehavosti právneho záujmu podľa ust. § 80 písm. c) O. s. p. vo vzťahu k žalovanému 1/ nakoľko tento bol zmluvnou stranou pri Kúpnej zmluve a žalovanému 4/, ktorý je v súčasnosti zapísaný ako vlastníkom nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 5/ naliehavý právny záujem daný nie je, lebo určovacia žaloba nemôže smerovať voči tým účastníkom, ktorí neboli účastníkmi právneho vzťahu, či práva, o ktoré v určovacej žalobe ide a ktorí nie sú vedení v evidencii nehnuteľností ako vlastníci. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že pri žalobe o určenie vlastníctva, ktorá smeruje proti subjektu, ktorý v katastri nehnuteľností ako vlastníkom zapísaný nie je, žalobca v súvislosti s preukazovaním naliehavého právneho záujmu nemôže byť úspešný (Uznesenie NS SR 5MCdo/1/2010). Odvolací súd zdôraznil, že súd naliehavý právny záujem na strane žalobcu skúma v každom štádiu konania, a to z úradnej povinnosti.

6. V rámci svojho odôvodnenia odvolací súd zdôraznil, že žalobca a žalovaný 1/ v Kúpnej zmluve presne dohodli predmet prevodu, tento identifikovali v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 42 ods. 1, 2 a 3 Katastrálneho zákona a dohodli sa aj na pevnej kúpnej cene vo výške 6.000.000,- Sk, pričom z obsahu Kúpnej zmluvy nevyplýva, že by suma 6.000.000,- Sk nemala byť cenou konečnou. Zo spisu mal odvolací súd za preukázané, že dňa 26.01.2004 Správa katastra Banská Bystrica rozhodnutím sp. zn. V 5386/2003 vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na základe Kúpnej zmluvy v prospech žalovaného 1/ povolila a do katastra nehnuteľností zapísala žalovaného 1/ ako jej vlastníka, pričom žalovaný 1/ za nehnuteľnosti dňa 19.02.2004 zaplatil dohodnutú kúpnu cenu vo výške 6.000.000,- Sk, čím bola splnená odkladacia podmienka stanovená v Kúpnej zmluve, že žalovaný 1/ ako kupujúci zaplatí dohodnutú kúpnu cenu po završovaní nehnuteľností.

7. Odvolací súd poznamenal, že Dodatok nebol predložený Správe katastra a netvoril ani súčasť Kúpnej zmluvy, a to z dôvodu, že žalobca v postavení predávajúceho na Dodatku neoveril pravosť svojho podpisu, čo je podľa § 42 ods. 3 Katastrálneho zákona nevyhnutnou podmienkou pre završovanie vlastníckeho práva, pokiaľ mal byť súčasťou Kúpnej zmluvy, ale najmä preto, že nebolo dodržané

zákonne ust. § 46 ods. 2 OZ, pretože Dodatok netvoril neoddeliteľnú súčasť Kúpnej zmluvy. Dodatok nebol ku Kúpnej zmluve pripojený, ani spolu s ňou pevne zviazaný a nebol ani predložený správe katastra za účelom zápisu vkladu do katastra. Nakoľko Dodatok nespĺňal zákonom stanovené náležitosti, tak odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že je Dodatok absolútne neplatný. Uvedené však nevylučuje, aby Dodatok nemohol byť sám o sebe pre iné účely, než účely zavkladovania vlastníckeho práva viažuceho sa ku Kúpnej zmluve, platným právnym úkonom.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu ani Dodatok č. 1 nepredstavoval neoddeliteľnú súčasť Kúpnej zmluvy, nakoľko nebol ku Kúpnej zmluve pripojený, ani spolu s ňou pevne zviazaný a nebol ani predložený správe katastra za účelom zápisu vkladu vlastníckeho práva do katastra, a to bez ohľadu na skutočnosť, že podpis žalobcu bol na ňom overený. Odvolací súd zároveň upriamil pozornosť na skutočnosť, že Dodatok č. 1 bol uzavretý potom, ako ku dňu 26.01.2004 nastali právne účinky vkladu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 1/, t. j. v čase, keď boli práva a povinnosti žalobcu a žalovaného 1/ z Kúpnej zmluvy splnené a kedy už žalobca nebol vlastníkom nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že k uzavretiu Dodatku č. 1 došlo až po zavkladovaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 1/. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd zastáva názor, že nemohlo dôjsť k zmene Kúpnej zmluvy na základe Dodatku č. 1, ktorý okrem iného nespĺňal formálne náležitosti podľa ust. § 46 ods. 2 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd skonštatoval absolútnu neplatnosť Dodatku č. 1 a názor súdu prvej inštancie ako nesprávny.

9. Ďalej odvolací súd poznamenal, že Občiansky zákonník umožňuje zasahovať do podstatných náležitostí záväzkov dohodou len vtedy, ak nie je ešte pôvodný záväzok splnený, pričom kúpna cena je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy, ktorú nie je možné po zavkladovaní meniť (uznesenie NS ČR 22Cdo/871/2000). Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že po zavkladovaní je možné meniť dohodou strán v súlade s ust. § 516 OZ a ust. § 46 ods. 2 OZ len vedľajšie dojednanie v kúpnych zmluvách, akým by mohla byť napr. splatnosť kúpnej ceny, príp. spôsob jej platenia, nakoľko takéto dohody nemajú vecnoprávne účinky, požiadavka vkladu do katastra nehnuteľností sa ich netýka, a preto ani zákon nevyžaduje, aby boli všetky tieto dojednania súčasťou jednej listiny. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pokiaľ má dôjsť k zmene kúpnej ceny, tak sa tak má stať predpísaným spôsobom a ešte za trvania daného právneho vzťahu. V danom prípade sa však mal Dodatok č. 1 meniť právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený Kúpnu zmluvou, ktorý už v tom čase neexistoval, lebo zanikol splnením.

10. Odvolací súd posúdil odstúpenie žalobcu od Kúpnej zmluvy ako neplatné z dôvodu, že k odstúpeniu došlo v čase, kedy už boli vzájomné záväzky zmluvných strán splnené a žiaden záväzok neexistoval. Pre úplnosť odvolací súd ešte doplnil, že neprípustnosť zmien v kúpnej zmluve po zápise práva korešponduje aj s konštitutívnosťou zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a so zákonným postupom pre katastrálny úrad konať v rámci vkladového konania. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je preto možné pripustiť následné zmeny podstatných náležitostí kúpnej zmluvy po zápise práv bez možnosti ich prieskumu katastrálnym úradom.

11. V súvislosti s príjmovým pokladničným dokladom odvolací súd uviedol, že tento spĺňa podmienky účtovného dokladu podľa ust. § 10 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a vyplýva z neho potvrdenie žalobcu, prevzatie sumy vo výške 2.400.000,- Sk od žalovaného 1/. Odvolací súd považoval príjmový doklad za platný doklad, a to bez ohľadu na existenciu výdavkového pokladničného dokladu. Zároveň odvolací súd poznamenal, že žalobca, ktorý príjmový pokladničný doklad podpísal nemôže následne tvrdiť, že v skutočnosti od žalovaného finančné prostriedky neprevzal, pokiaľ v prospech svojho tvrdenia nepredloží relevantný dôkaz.

12. V závere odvolací súd uviedol, že nakoľko žalovaný 1/ bol v čase odstúpenia zo strany žalobcu oprávneným vlastníkom nehnuteľností, riadne zapísaným v katastri nehnuteľností, bol oprávnený nehnuteľnosti predať žalovanému 3/. S prihliadnutím na vyššie uvedené, neplatné odstúpenie žalobcom nemohlo mať vplyv ani na ďalšie prevody nehnuteľností, ktoré nastali medzi žalovaným 2/ až žalovaným 5/.

13. Z dôvodu, že žalovaný 4/ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od predchádzajúceho vlastníka v súlade so zákonom, odvolací súd návrh žalobcu vo vzťahu k žalovanému 4/ zamietol a urobil tak aj vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 5/ pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

14. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré

odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Dovolateľ zastáva názor, že odvolací súd nesprávne právne vyhodnotil platnosť Kúpnej zmluvy tak, že je platná aj bez platnosti jej Dodatku a Dodatku č. 1 (ďalej spoločne aj ako „Dodatky“). Dovolateľ tvrdil, že medzi ním a žalovaným 1/ došlo k zmene dohody ohľadne výšky kúpnej ceny zo 6 miliónov na 8 miliónov ešte pred podpisom Kúpnej zmluvy. Vzhľadom k uvedenému dovolateľ uviedol, že Kúpna zmluva by mala byť absolútne neplatná z dôvodu simulovania kúpnej ceny vo výške 6.000.000,- Sk, oproti skutočnej kúpnej cene vo výške 8.000.000,- Sk. V tejto súvislosti sa odvolával na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.02.2011, sp. zn. 30Cdo 4242/2011. Podľa dovolateľa sa odvolací súd s uvedenou námietkou zásadného významu nevysporiadal. S prihliadnutím na uvedené označil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako predčasný a nepreskúmateľný. Ďalej dovolateľ namietal neúplne vykonané dokazovanie v odvolacom konaní, nakoľko dátum na príjmovom pokladničnom doklade ako 29.01.2004 nekorešponduje s obsahom listu žalovaného 1/ zo dňa 18.02.2005, ani Dodatkom č. 1. Dovolateľ má za to, že žalovaný 1/ nemohol žalobcovi uhradiť sumu 2.400.000,- Sk, nakoľko týmito finančnými prostriedkami nedisponoval ani v pokladni, ani na účte v banke, o čom svedčia aj daňové doklady.

15. V súvislosti s nedostatkom naliehavého právneho záujmu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 5/ konštatovaným odvolacím súdom dovolateľ uviedol, že sa s týmto právnom záverom nestotožňuje a považuje ho za nesprávny. S ohľadom na to, že súd sa zaoberal otázkou vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnostiam, dovolateľ má za to, že súd musí posúdiť platnosť právnych úkonov nielen medzi žalobcom a žalovaným 1/, ale aj ďalšími predávajúcimi a kupujúcimi, ktorými boli žalovaní 2/, 3/ a 5/, a to nemožno hoci aj ako predbežnú otázku riešiť bez dotknutých účastníkov právnych úkonov, ktorý by sa mali v konaní vyjadriť, predkladať a navrhovať dôkazy. Dovolateľ zároveň poznamenal, že záver o neplatnosti zmlúv uzavretých žalovanými 2/, 3/ a 5/, vyslovený pri riešení predbežnej otázky bez účasti týchto subjektov, by nebol pre tieto subjekty nijako závažný a nezakladal by prekážku res iudicata, čo by mohlo viesť k situácii, že iný súd v inom konaní, vedenom medzi týmito subjektmi (napr. v konaní o vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy) by mohol dospieť k záveru, že zmluva je platná, čo by malo za následok vznik právnej neistoty.

16. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/, ktorý považuje napadnutý rozsudok odvolacieho súdu za vecne správny a stotožňuje sa s ním. Podľa názoru žalovaného 1/ žalobca v konaní nijako nepreukázal, že by sa v prípade Kúpnej zmluvy a v nej uvedenej kúpnej cenou vo výške 6.000.000,- Sk malo jednať o simulovaný právny úkon. Žalovaný 1/ má za to a z jeho doterajších výpovedí vyplýva iba to, že od neho žalobca kúpnu cenu vo výške 8.000.000,- Sk žiadal, a nie to, že by sa na tejto sume dňa 12.12.2003 obaja účastníci Kúpnej zmluvy vzájomne dohodli. S poukazom na znalecké ohodnotenie nehnuteľností žalovaný 1/ považoval kúpnu cenu vo výške 6.000.000,- Sk v zmysle Kúpnej ceny za konečnú. Ďalej uviedol, že ani jeden z Dodatkov netvorili technickú jednotu s Kúpnu zmluvou navrhnutou na zavkladovanie. Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.02.2011, sp. zn. 30Cdo/4242/2011 podľa názoru žalovaného 1/ nemožno aplikovať na dané konanie, nakoľko sa jedná o odlišný skutkový stav veci. Žalovaný 1/ pre úplnosť doplnil, že k zaplateniu sumy vo výške 2.400.000,- Sk z jeho strany v prospech žalobcu došlo na základe faktúry č. 03184/2 vystavenej žalobcom, ako zábezpeky predaja nehnuteľností v sume 2.000.000,- Sk + 400.000,- Sk (DPH). S prihliadnutím na právne závery odvolacieho súdu ďalej uviedol, že od zaniknutej zmluvy nie je možné odstupovať, a preto bolo správne, že odvolací súd žalobu zamietol. Žalovaný 1/ sa stotožnil s odvolacím súdom aj v otázke existencie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva žalobcu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 5/. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

17. Právny zástupca žalovaných 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu upriamil pozornosť na preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcu vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/. Vo vyjadrení zdôraznil, že v prípade určovacej žaloby je žalobca povinný uniesť dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní naliehavého právneho záujmu a správne určiť okruh účastníkov konania na strane žalovaného. Žalovaní 2/ a 3/ pri tom poukázali na judikáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne sp. zn. 5Cdo/31/2011 a sp. zn. 10Obo/23/2008. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaných 2/ a 3/ žalobca presvedčivo neuviedol, z akých dôvodov má právny záujem na tom, aby aj žalovaní 2/ a 3/ boli účastníkmi konania, resp. prečo má vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva aj keď žalovaní 2/ a 3/ nie sú v katastri zapísaní ako vlastníci predmetných

nehnuteľností. Nakoľko žalovaní 2/ a 3/ nie sú nositeľmi hmotnoprávnej povinnosti, nemôžu byť ani nositeľmi pasívnej legitímácie v konaní o určenie vlastníckeho práva. V súvislosti s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu žalovaní 2/ a 3/ uviedli, že ho považujú za vecne správne vzhľadom na to, že bolo vydané v súlade so zákonom, na základe dostatočne vykonaného dokazovania a jeho obsahom bolo správne právne posúdenie. Z dôvodu, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní naliehavého právneho záujmu vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ a žalovaní 2/ a 3/ nespĺňajú podmienky pasívnej legitímácie, navrhli, aby bolo dovolanie žalobcu zamietnuté.

18. Žalovaný 4/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

19. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný 5/, ktorý považoval dovolanie za nedôvodné. Na námietky žalobcu argumentoval tým, že z doterajšieho dokazovania je zrejmé, že Dodatok nebol spojený s Kúpnu zmluvou, a teda netvoril jej neoddeliteľnú súčasť. Nakoľko Dodatok nespĺňal zákonom predpísané náležitosti, podľa názoru žalovaného 5/ sa jedná o právny úkon absolútne neplatný. Ďalej uviedol, že zavkladovaním Kúpnej zmluvy bol právny vzťah ukončený a skončený právny vzťah nemožno dodatkom meniť. V súvislosti s námietkou žalobcu o simulovanom právnom úkone žalovaný 5/ poznamenal, že zo skutkového stavu nevyplýva, že by v danom prípade zmluvné strany Kúpnej zmluvy chceli týmto úkonom zastrieť iný právny úkon, preto nie je splnená zákona podmienka na absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu. K rozsahu dokazovania žalovaný 5/ poznamenal, že toto bolo primerané a dostačujúce za účelom zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa názoru žalovaného 5/ medzi žalobcom a žalovaným 1/ nebola sporná kúpna cena vo výške 8.000.000,- Sk, nakoľko z Kúpnej zmluvy jednoznačne vyplýva, čo bolo predmetom kúpy, a to neboli len samotné nehnuteľnosti, ale aj hnuteľné veci (vnútorné zariadenie stavby so všetkými hnuteľnými vecami, ktoré sa v nej ku dňu podpísania zmluvy nachádzajú a technologické zariadenie plynovej kotolne).

20. V súvislosti s naliehavým právnym záujmom žalobcu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 5/ zdôraznil, že súd sa nimi zaoberá len v rozsahu prejudiciálnych otázok, ktoré môžu byť dôležité, ale nie sú kryté naliehavým právnym záujmom, lebo tento sa môže vzťahovať len k evidenčnému vlastníkovi z dôvodu úpravy priamych vzťahov medzi žalobcom a evidenčným vlastníkom na zosúladienie právneho stavu (tvrdeného žalobcom) a faktického stavu (evidenčného stavu zapísaného v katastri nehnuteľností). V závere svojho vyjadrenia žalovaný 5/ uviedol, že neexistuje naliehavý právny záujem žalobcu voči žalovanému 5/ z dôvodu neexistencie právneho vzťahu medzi nimi, ktorý by mohol mať dopad na zlepšenie právneho postavenia žalobcu.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné zamietnuť, pretože vo vzťahu k žalovaným 1 až 4 nie je dôvodné (ust. § 448 C. s. p.).

22. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 238 O. s. p.

23. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ust. § 236 a nasl. O. s. p. (I. ÚS 4/2011).

24. Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýchkoľvek väd prvostupňovej, alebo druhostupňovej fázy základného konania, ale len väd, ktorých závažnosť zákonodarcia povýšil nad právnu istotu účastníkov konania (I. ÚS 35/2013).

25. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.). Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti

právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [ust. § 238 O. s. p. (pokiaľ ide o rozsudok) a ust. § 239 O. s. p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (ust. § 237 O. s. p.) Dovoláním z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (ust. § 242 O. s. p.).

26. V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol rozsudkom. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa dovolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak dovolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa ust. § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (odsek 3).

27. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie rozsudkom určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemku parc. registra „C“ č. 382/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 765 m², pozemku parc. registra „C“ č. 382/43 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 334 m², stavby technického pavilónu č. súp. 114 na parc. registra „C“ č. 382/8 evidovaných Katastrálnym úradom Banská Bystrica, Správa katastra Banská Bystrica na liste vlastníctva č. 5824 pre katastrálne územie Banská Bystrica. Na odvolanie žalovaných dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol. Nakoľko dovolací súd svojím napadnutým rozhodnutím rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, je dovolanie prípustné podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p.

28. Dovolateľ namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Napriek tomu, že dovolateľ výslovne nenamietal vady konania podľa ust. § 237 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. dovolací súd po preskúmaní súdneho spisu konštatuje, že vady tejto povahy nevyšli v dovolacom konaní najavo.

29. Dovolací súd z obsahu dovolania zistil, že dovolateľ namietol napadnutý rozsudok ako predčasný a nepreskúmateľný, tzn. vadu konania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

30. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. sa rozumie taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

31. Podľa dovolateľa sa dovolací súd nevysporiadal so žalobcom uplatnenou námietkou zásadného významu spočívajúcou v tom, že Kúpna zmluva by mala byť absolútne neplatná z dôvodu v nej simulovanej kúpnej ceny vo výške 6.000.000,- Sk, pričom skutočne dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu vo výške 8.000.000,- Sk.

32. Právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).

33. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

34. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre

rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č. 254-B, s.49, § 30).

35. Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo upravená v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonával i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

36. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo účastníkom konania dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

37. Ust. § 157 ods. 2 O. s. p. sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 211 O. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí účastníkov konania jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozhodnutia slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

38. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

39. Dovolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zistil, že nedošlo k procesnej vade konania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. Odvolací súd zdôraznil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 12.12.2003 Kúpnu zmluvu, ktorú posúdil ako platnú z dôvodu, že spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Podľa odvolacieho súdu Kúpna zmluva obsahovala ustanovenie o kúpnej cene vo výške 6.000.000,- Sk, ktorá bola zo strany žalovaného 1/ ako kupujúceho v plnej výške zaplatená. Odvolací súd skonštatoval, že Dodatok č. 1 zo dňa 31.12.2003 medzi zmluvnými stranami platný nebol a rovnako ako neplatný posúdil aj Dodatok č. 1 zo dňa 02.02.2004, nakoľko bol tento uzavretý po zavrátaní Kúpnej zmluvy, teda kedy už boli vzájomné záväzky zmluvných strán splnené. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že záväzok, ktorý zanikol splnením nie je možné dohodou zrušiť, ani zmeniť, a nie je ho možné ani nahradiť iným záväzkom. Z uvedeného dôvodu právny vzťah, ktorý sa mal Dodatkom č. 1 meniť už v čase jeho podpísania neexistoval. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd skonštatoval, že odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo strany žalobcu nebolo preto platným právnym úkonom. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je podľa názoru dovolacieho súdu zrejmé, že dovolací súd na základe zisteného skutkového stavu, konštatovaním neplatnosti Dodatkov kúpnej zmluvy, vylúčil existenciu disimulovanej kúpnej zmluvy s cenou 8 000 000,- Sk, čím sa vysporiadal s námietkou žalobcu.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (ust. § 157 ods. 2 O. s. p.) Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

41. Dovolateľ ako dovolací dôvod uplatnil ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

42. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a

aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

43. Krajský súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v tom, že návrh žalobcu zamietol, nakoľko bolo podľa jeho názoru odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo strany žalobcu neplatné. Dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu v tom, že Dodatky ku Kúpnej zmluve boli neplatné, a preto nie je platné ani odstúpenie žalobcu od Kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva bola podkladom návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a z jej obsahu bolo zrejmé, že kúpna cena predstavovala sumu vo výške 6.000.000,- Sk. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že táto kúpna cena bola v celosti žalovaným 1/ v postavení kupujúceho zaplatená, pričom táto skutočnosť nebola medzi sporovými stranami sporná. Po uzavretí Kúpnej zmluvy zmluvné strany uzavreli dňa 31.12.2003 Dodatok č. 1, kde bola kúpna cena zvýšená na sumu 8.000.000,- Sk. Predmetný Dodatok č. 1 však nespĺňal zákonom predpísané náležitosti a ani netvoril neoddeliteľnú časť Kúpnej zmluvy, preto dovolací súd tento Dodatok č. 1 v súlade s názorom odvolacieho súdu považuje za neplatný. Po zavkladaní Kúpnej zmluvy dňa 26.01.2004 uzavreli žalobca a žalovaný 1/ dňa 02.02.2004 ďalší Dodatok č. 1, obsahom ktorého bolo opäť zvýšenie kúpnej ceny na sumu vo výške 8.000.000,- Sk. Dovolací súd v zhode s odvolacím súdom posúdil ako neplatný, a to nie len pre nedostatok formálnych náležitostí, ale predovšetkým na to, že v čase jeho uzavretia už zmluvné strany nemali právo meniť podstatnú náležitosť Kúpnej zmluvy, ktorou kúpna cena nepochybne je. Takúto podstatnú náležitosť Kúpnej zmluvy je možné meniť len do času, kým nedôjde k povoleniu vkladu zo strany katastra. Vzhľadom na uvedené je odstúpenie od platnej Kúpnej zmluvy žalobcom pre nezaplatenie celej kúpnej ceny žalovaným 1/ neplatné. Tvrdenie žalobcu, že medzi ním a žalovaným 1 došlo k zmene dohody ohľadne výšky kúpnej ceny zo 6 miliónov na 8 miliónov ešte pred podpisom kúpnej zmluvy v konaní preukázané nebolo.

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že posúdenie veci odvolacím súdom je vecne správne. S jeho závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na jeho správne dôvody, vedúce k zamietnutiu návrhu.

45. Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nie je daný a keďže nebolo zistené, že by konanie bolo postihnuté niektorou z väd uvedenou v ust. § 237 O. s. p. alebo inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu zamietol, pretože nie je dôvodné (ust. § 448 C. s. p.).

46. V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Vo vzťahu k žalovanému 5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu zrušil a konanie zastavil. Dovolací súd pri rozhodovacej činnosti zistil, že žalovaný 5/ bol ku dňu 23.06.2016 z obchodného registra vymazaný, a to na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10. mája 2016, č. k. 61Cbr/200/2015 - 57 právoplatného dňa 23. mája 2016, ktorým bola spoločnosť žalovaného 5/ zrušená bez likvidácie. Z dôvodu zistenej vady konania podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O. s. p. napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.